HUGO DE SANCTO VICTORE. EXCERPTA
3. Viertel 12. Jh. Seite 54r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Hinc ē q̃ ſd̃a ⁊ ſine eī modi ſacramēta iuſtifica
tos legimus ⁊ ēdimus ſaluatos q̃m admodū iere
mias iuuo ſcificat̃ legit̃. ⁊ io ꝗs baptiſta ecuuo
mat̃ ſcō ſpū inplenduſ ꝓ ꝓhat̃. Quiſ ub natura
u lege uiſi do placuer̃. hęc ſacramēta hūiſſe
ñ legim̄. dequoq; ſaluāt̃ nequaq̃ dubitam̄. ⁊ q̃ ce
illuſ ſacramēta iſta p̄ iuſtificationē ſuſcepīt. ſig
na magis ſtatuę fuę huer̃ in iſtis. q̃ eam ecriſus. Qui
ūp ſpm̄ di q̃ ꝗ ēferē in iſtis ſine iſtis ſuſcepīt. dāpna
bilit̃ iſtis ñ caruer̃. q ut iſta ñ capiant ut ratio
tēpris ñ poſoſcit. ut neceſſitas ñ p miſit. nūq̃
ēcēptus religionis effecē. Nullus q̃ inelemētis ſic le
gē iuſticiē diuinę cōſtituit. ut dicat hoīnē iuſti
ficari ñ poſſe ſine his. ⁊ ſi gr̃am ꝓficiantē hūt.
nec ſaluari poſſe ſine his. ⁊ ſi iuſtus fuit̃ cū abhis
p capiendis ut articul̄ neceſſitatis excludit. t ſic
dicim̄ adh̄ p capienda ratio tp̄ris ñ ſtringit.
Quē admodū hū q̃ ſubnaturali lege erant iuſti
eī modi ſacramēta ñ ibuebant̃. ſic ⁊ p̄cepta eī m̄
ñtenebant̃. Qui cūq; q̃ rē ſacramēta ſide recta
⁊ caritate uā hūer̃. ſacramēta iſtis dāpnabiliē
ñ caruer̃. q ea t p tp̄re ſuſcipe ñ debuer̃. ut im
minente neceſſitate ſuſcipe ñ potuer̃. Ad q̃ t
uidēr̃ tuq̃ cūq; ſacramēta di uenārī. ⁊ cū te ſacra
mēta di honorare putaſ. dm̄ inhonoraſ. Sacra
mēta indicis neceſſitatē. ⁊ auctori ſacramētoq;
tollis poteſtatē. ⁊ negaſ pietatē. Dicis m̄ q̃ q̃ ñ
hūt ſacramēta di ſaluari ñ potū. ⁊ ego dico t q̃ hūt
ūtutē ſacēntoq; di pire ñ potū. Aut nega ūtutē
ēē poſſe ū ſacramētū ñ ē. aut cēdis ūtutē. nega
dāpnationē. Q de mā ſacēnta. aut ut ſacra
mēta. Q de mā. aqua ut fides. Siuſ dīe uerū.
dic fides. Si q̃ ſacēntū aque q̃ mūdē ſaluat. q̃s
dā ñ habētes fidē. ⁊ ñ imputat̃ eis q fidē ñ hūt.
q ea hīre ñ poſſunt. Quomō fides q̃ maior ē nīl
bat hūtes fidē. ⁊ ſacramētū aq̃ ñ hūtes. ⁊ ñ multo
magis parebit̃ eis p eo q ſacramētū aq̃ ñ hūt. q̃ q̃ de
hīre uoluer̃. ſ; ñ potuer̃. S; dicis. quo m̄ q̃ intel
ligemus q ſ̄ēptū ē. ñ q̃s renatus fuerit ex aqua
⁊ ſpū ſcō. ñ potū introire in regnū di. Et ego te
interrogo. q m̄ intelligēdū putaſ. q ſ̄ēptū ē. qui
credit in me mortē ñ uidebit in ētnū. Iudicaſ. qm̄
q̃ ñ fac ñ ſaluat̃. ⁊ ego dico. q̃ fac ñ dāpnat̃.
Quiſ q̃ medi loc̄ erit eī mo i hoīnes capienſ
nec ſaluandos. q aqua ñ hūt. nec dāpnandos
q fidē hūt. Et homo q̃ fidē hūt. ⁊ cū fide dilec
tionē. aqua ñ hūt. ñ tñ aqua ēcāpnit. ſ; aq̃ hīre
uolens ⁊ ñ ualens. hīre q̃ aq̃ abſens dāpnab. ⁊
ñ potū fides ⁊ deuotio p̄ſens ſaluabit̃. Ad q̃
aſm̄ē cū ſacramētis. Habeo fidē ⁊ dilectio
nē ⁊ ūtute ſaluaſ. ⁊ bonus ero. ⁊ ſufficiet m̄.
Vide q̃ fidi dilectionē hīre poteſ. ⁊ p̄cepta eī ē
tenere. Si q̃ dilectionē habes di. ſtude ſatage.
conare quantū poteſ p ficē mandata eī. ⁊ ſi
cidiſ in neceſſitatē. q̃ re pietatē. Si eni nec̄taſ
ñ ē q̃ p̄tendat̃. ēcēptus ñ excuſat̃. Vide q̃ q
ſacramēta di medicinę ſ ſpāles q̃ corporibus ſtruſ
adhibīr̃ p uiſibile ſpeciē. ſ; ītuſ animas ſa
nant p inuiſibile ūtutē. Quoq; q̃dē iſtituno
quantū ad p capientē diſpenſationiſē. ſuſ
cepto o q̃ntū ad obedientē neceſſitatis. Vis
ſcire inſtituſ uiſibilib ſpecieb adēandos mo
bos ſpāles remediū dē ñ ſumit. ſ; ſolū ſacra
mētū ēſtituit̃. Accipe ſacramētū de ſacramēto.
Egroraū ēbechiaſ ⁊ miſſus ē ad eū ÿ ſaÿas ſp
phā. q ei mortē imminentē p dicēt. Quo au
ditu ēttuſ. ⁊ tūrore ēpuncuſ lacrimaſ cū pce
fudit. ⁊ miam ipetūit. Remittit̃ ēt nuo
eſaÿas ut xv. annos ultrę illi adiciendos an
nuntiet. ⁊ ad ūtutē ſacramēta amplī cōmdan
dā uulnī eī curando noua nouo m̄ medi
cinā p parat̃. Apposita ē medicina fortiſ.
ut ūtuſ occulta int̄ oparet̃. ñ erat ſanitaſ
ex medicina. quō ſcdīm ſe ēcraria ſanitati
erat medicina. ut aptē monſtrē quō ex
illa ñ erat. q. p illa erat. Magnū de ſacramētis
ſacramētū cōmdatū ē. Eg̃ ē gen̄ humanū
qd̄ languet. ⁊ infirmus p iniqtatē ⁊ fortis p mor